

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 80 0 К 081913 20 Квлз 3
Бања Лука, 15.10.2020. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Весне Антонић, Горане Микеш, Горјане Попадић и Даворке Делић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против Р. Б., због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости осуђеног Р. Б., против правоснажног рјешења Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 081913 19 Кж 3 од 26.12.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 15.10.2020. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбацује се захтјев за заштиту законитости као недозвољен.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 081913 19 Кж 3 од 26.12.2019. године, одбијена је као неоснована жалба осуђеног Р. Б., изјављена против рјешења Основног суда у Бијељини број 80 0 К 081913 19 Кв 2 од 19.11.2019. године, којим рјешењем је одбачен захтјев за понављање кривичног поступка окончаног пресудом Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 081913 17 Кж од 24.08.2017. године, којом је Р. Б. осуђен на новчану казну у износу од 3.000,00 КМ због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 2. у вези става 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 49/03, 108/04, 37/06, 73/10, 1/12 и 67/13, у даљем тексту: КЗ РС).

Против наведеног рјешења Окружног суда у Бијељини, осуђени је благовремено поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због повреде одредаба Кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке г) Закона о кривичном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број 51/12 и 91/17; у даљем тексту ЗКП РС), са приједлогом да се преиначи рјешење Окружног суда Бијељини број 80 0 К 081913 19 Кж 3 од 26.12.2019. године и предмет врати на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и захтјев осуђеног, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. овог члана. Ограничењима из става 2. цитиране законске одредбе искључена је могућност улагања овог правног лијека ако није изјављена жалба на првостепену пресуду, као редовни правни лијек, те ако наведене повреде материјалног и процесног закона нису биле изнесене у жалби (осим ако се ради о повреди учињеној у жалбеном поступку). Ограничењима из става 3. исте законске одредбе искључена је могућност улагања овог правног лијека против пресуде Врховног суда донесене у трећем степену.

Дакле, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, захтјев за заштиту законитости може се поднијети само против правоснажних пресуда, а не и против правоснажних рјешења, па како је у конкретном случају, осуђени поднио захтјев за заштиту законитости против правоснажног рјешења Окружног суда у Бијељини, то захтјев за заштиту законитости није дозвољен, па је на основу члана 353. став 1. ЗКП РС, исти одбачен.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић